

særdeles Glædeligt. Jeg ser paa, at det gjælder for et saa lille Folk som vort om at faae Kræfterne tagne i Brug, at de dygtige Kræfter, som findes i alle Lag af Samfundet, kunne blive hjulne frem og komme paa deres rette Plads, og jeg finder derfor, det er meget godt, at Kommunitetets Midler blive brugte paa denne Maade, saa meget desto mere som der er stor Overflødighed der. Kommunitetet er jo oprindelig oprettet til Hjælp for fattige Studerende og giver aarlig et meget betydeligt Overskud, og det er da naturligt, at dette Overskud i det Hele taget ydes for at imødekomme eller afhjælpe Trangen til videnskabelig Uddannelse. Hele det Beløb, som er opført paa det foreliggende Finantsloovforflag under 2. a., er ialt 22,000 Kr. Jeg er bekendt med, at det Beløb er utilstrækkeligt til at imødekomme den Trang, der allerede er. Der er indkommet ikke saa faa Ansøgninger, som ikke have kunnet bevilges. Saavidt jeg veed, var der den 1ste April indkommet 58 nye Ansøgninger, hvoraf kun 25 have kunnet bevilges, og jeg veed, at der blandt de 33, som ikke have kunnet faae deres Ansøgning bevilget, findes unge Mennesker med en god Fageramen, fortrinlige anbefalinger og uden at kunne vente nogen Støtte fra deres Hjem, altsaa Mennesker, som i alle Maader opfyldte Betingelserne for at kunne komme i Betragtning. Jeg siger det ikke i mindste Maade for at rette nogen Bebreidelse mod dem, der have med Uddelingen at gjøre; jeg nærer ikke Skygge af Tvivl om Uddelingens Nødsnødvendighed, men jeg siger det kun for der ved at vise, at der er en stærk Trang til noget Mere i denne Henseende. Kommunitetet er for Diebliffet i Besiddelse af en Kapitalformue af omtrent 4½ Mill. Kr., Kongetiender af 92 Sogne, Afgift af Jordegods, som andrager 4,000 Tønder Byg, og dets Formue vover stærkt Nar for Nar. Dets aarlige Overskud er nemlig temmelig betydeligt, paa det foreliggende Forflag er det ikke mindre end 207,000 Kr., saa der er ikke Noget i Veien for, at der kan bevilges store Beløb; det tillader Kommunitetets Tilstand nok. Naar det, ikke fra den ærede Ordførers Side, men ved 1ste Behandling af Finantsloven fra anden Side blev omtalt, at denne Forøgelse paa Post 2 a vilde kræve en Forøgelse paa Post 1, saa siger jeg Ja dertil; det finder jeg ogsaa i sin Orden, men der er heller ikke Noget til Hinder for, at begge Dele kan ske. Finantslovens Behandling er jo delt i tre Afnit, og jeg har ikke Mere at sige i Anledning af det Afnit, som nu ligger for.

Broberg: Til Trods for, at Udvalgets Flertal har indstillet dette Lovforslag til uforandret Vedtagelse, maa jeg ganske vist aldeles billige, at Lovforslaget har været undergivet Behandling i et Udvalg, thi Finantsvæsenet er jo af saa overordentlig stor Betydning og Vigtighed, at det ikke bør passere her i Landsthinget, uden at det har været til Behandling i Udvalg, saaledes at man igennem dette kan faae en almindelig Oversigt over den hele Sag, og jeg tror, at i den Henseende har ogsaa Udvalgets Flertal gjort Syldest. Jeg skal for mit Vedkommende ogsaa kun erklære mig enig i de allerfleste Punkter, som ere udbævede af Udvalgets Flertal. Jeg skal saaledes med dette beklage, at ialtsald en Del af det Overskud, som er fremkommet, hidrører fra, at endel Lovforslag ere blevne liggende i det andet Thing uden at været blevne behandlede der og komme herind til endelig Afgjørelse. Smidlertid kan jeg ikke gaa fuldt saa vidt i den Henseende som Flertallet, idet jeg, som jeg allerede tidligere har udtalt her i Thinget, ikke kan gaa ind paa, at f. Ex. Bygning af Jernbaner eller meget betydelige Udvidelser af Jernbaner eller Udgifter til det store Forvarsvæsen udelukkende skulle afholdes af ordinære Indtægter eller opsparede Midler. Jeg har allerede tidligere udtalt som min Anskuelse, og den maa jeg fastholde, at for Størstedelen maa der staffles Penge til den Slags Thing igennem amortisable Laan, hvorved saadanne Udgifter ogsaa fordeles paa kommende Slægter.

Med Hensyn til nogle af de Punkter, der ere udbævede af Udvalget, skal jeg tillade mig nogle korte Bemærkninger. Jeg maa saaledes være fuldstændig enig med Flertallet i, at det er meget beklageligt, at man ikke har bevilget den fordrede Sum til Udvidelse af Hirtsholmenes Fyr og til Nolsø Fyr. Jeg kan ikke tilskrive den Grundvæsentlig Betydning, at Udgifterne til andre Fyr allerede vare saa store, at man vilde opsætte disse til et andet Nar, thi med det Overskud, Statskassen har, forekommer det mig ikke, at det Hensyn har nogen Betydning, naar der er Tale om at staffe Noget, der ganske vist er af saa stor Betydning som en god Ophværing paa Søen. Endelig maa jeg ogsaa være enig med Flertallet i, at det er høist beklageligt, jeg vilde næsten kalde det uforparligt, at negte en saa ubetydelig Sum som 6,000 Kr. til Reparation af Kristiansø Havn. Det er ganske vist ikke en Havn, der har ligefrem Betydning for Handelen, men den har ikke desto mindre meget stor Betydning; thi i strenge Tsvintre er det det sidste